

**כל מי שמכין בעת התחלת אדון עולם ערבות אני בדבר
שתפלתו נשמעת ואין שטן מקטרג על תפילתו
ואין לו שטן ופגע רע בראש השנה והיום היכפורים בתפילתו**

(אלף המן סימן תקפ"ד ס"ק יב, בשם רב יהודה החסיד ורב האי גאון ורב שרירא גאון)

די פיות איז מעורר יעדע מענטש פאר ער גיט זיך יעכט שטעלן דאוועגען, אבחינה פון דע לפני מי אתה עומד.

די פיות איז דיער באילטס געווארן בי די תלמידים פון אר"י הקדוש און בי די חסידים (אמר פנחס שער גסדר היום צ-צב, עיין סידור שער השמים להשל"ה מה שפרשנים ע"ד הסוד) ואונס האבען עס געזאנט פארן דאוועגען און נאכן דאוועגען. און עס איז אפלו דא ואונס האבען עס געזאנט פאר ער יעדע תפילה.

אין ספר אלה (סימן מו ס"ק טו בשם המרש"ל) וערט געבעונגט אין נאמען פון רב האי גאון רב שרירא גאון, איז ווער עס וועט זאנק "אדון עולם" פארן דאוועגען מיט כונה, געב איך אים א גראאנטי או זיין תפלה וערט איסגעעהרט (ערב אני שטפלתו נשמעת) און די שטן קען קישט מקטרג זיין אויפזין תפילה. די פשטע טעם פון דעם איז, זיין צו זאנק אדון עולם מיט כונה איז די בעסטע הכהנה צום דאוועגען, און נאכדען פארשטייט זיך וועט זיין דאוועגען אויסזעהן אסטך מער דערהייבן.

הקדמה

די פיות "אדון עולם" וערט שון געבעונגט אין סידור פון רב האי גאון און רב שרירא גאון, ואנס זיין האבען געלעבט אין די תקופה פון די גאנטס איבער טויעגענט יאר צוריק. די פיות איז געבעיטוי או פזמון, איזוי ווי רוב פיטוטים וואס זענען נתחבר גוואוארען יגען צייטען.

గולד מעלה הפיטוט

איפלו איז די פיות וערט נישט געבעונגט אין חז"ל, איז עס אנגענון מען געווארן אין אלע יודישע קרייזען, עס צו זאגען יעדע אינדרופרי פאר תפילה שחרית און ביינאכט פארן גיין שלאפען. פון איין זיטס ברעננט די פיות ארויס די גויסקייט און שטארקען גאנטקייט פון הש"ת, און פאן די צוויטע זיטס ברעננט עס ארויס די שטארקען גאנטקייט וואס הש"ת האט צו אונס, און איז ער העלפט אונס ארויס פון יעדע קליעם. איזוי ווי עס שטיט און גمرا (מגילה לא), אמר רב כיוחנן כל מקום שאתה מוצא גדולתו של הקב"ה שם אתה מוצא ענותנותו, יעדע פלאץ ווי די טרעפסט די גויסקייט פון הש"ת דארט וועסטו טרעפען זיין עניות.

אדון עולם דער אויבישטער איז דער האר פון דער וועלט אַשְׁדָּמֶלֶךְ, וואס ער האט געקעניגט בְּטַרְמָמֶלֶךְ, בְּטַרְמָס כָּלֶךְ יִצְּרָרָא: לְעֵת נְעֵשָׂה בְּחַפְצָוֹ כָּלֶךְ, אַזְּיַמְלָךְ שְׁמוֹ נְקָרָא: וְאַחֲרֵי בְּכָלּוֹת הַכָּלֶל, לְבָדוֹ יִמְלָךְ נֹרָא: וְהַזָּא הָיָה, וְהַזָּא הָזָה, וְהַזָּא יְהִיָּה בְּתִפְאָרָה: וְהַזָּא אַחַד וְאַיִן שְׁנִי אַיִן, לְהַמְשִׁיל כֹּזֶל לְהַחֲבִירָה: שְׁנִי, לְהַמְשִׁיל כֹּזֶל לְהַחֲבִירָה: בְּלִי רְאֵשִׁית בְּלִי תְּכִלִּת, וְלֹזֶל הַעַז וְהַמְשָׁרָה: וְהַזָּא קָלֵי גּוֹאָלִי, וְצֹר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה: וְהַזָּא נְפִי וּמְנוֹס לִי, מְנַת כּוֹסִי בַּיּוֹם אַקְרָא: בִּידֵז אַפְקִיד רֹזְחִי וְצֹר חֶבְלִי און דער שטארקע פועלן פון מײַן טיל אויף אים פָּרָלָא אַיךְ מִיד בְּעֵת צָרָה אַין דִּי צִיטַפְּן דער הערשאפט: וְהַזָּא גּוֹאָלִי אַנְטַלְיוֹיךְ אַרט פָּאַר מִיד זִיךְ צוֹ באַשְׁצִין אַונְטָעָר אַים מְנַת כּוֹסִי עַר אַיז דער טיל פֻּן מײַן גּוֹל, בַּיּוֹם אַקְרָא אַין טאג ווען אַיךְ רֹזְחִי אַים, נָאָר צוֹ אַים רֹזְחִי אַיךְ, אַון ער הערט מִיד אַוְסָּה: בִּידֵז אַפְקִיד רֹזְחִי אַיךְ זִיךְ האַנט גִּיב אַיךְ אַיבָּעָר צוֹ באַהֲלָטָן מִין גִּיסְטָן, בְּעֵת אַישָׁן אַיךְ אַזְּפָעָעָקן: וְעַם רֹזְחִי גּוֹיִתָּא אַון צֹזְאָמָעָן מִין מִינָּה גִּיסְטָן, גִּיב אַיךְ אַים אוּיךְ אַיבָּעָר מִין הַילְּךְ אַון אַיךְ האַבְּנָשָׁט מַוְרָא די אַיבָּעָר אַיז מִינָּה מִיד צוֹ מִין הַילְּךְ אַון אַיךְ האַבְּנָשָׁט מַוְרָא פון גָּרְנִישָׁט.

**אדון עולם אשר מלך, בטרם כל
יציר נברא: לעת נעשה בחפצו
כל, אזי מלך שמו נקרא: וآخر
בכלות הכל, לבדו מלך נורא:
זהיא היה, זהיא זהה, זהיא
יהיה בתפארה: זהיא אחד ואין
שנוי, להמשיל כזו להחברה:
בלוי ראשית בלוי תכילת, ולו
העז והמשרה: זהיא קלוי זהיא
גוואלי, וצורך חביבי בעת צרה:
זהיא נפי ומנוס לי, מנת כוסי
ביום אקרא: בידז אפקיד רוזח
בעת אישן וاعירה: ועם רוזח
גווית, לי ולא אידא:**

סגולת גדולה ותיקון גדול ובפרט לר"ה, יה"כ והושענה רבה"

לומר "עלינו לשבח" ז' פעים ישר והפור ועשרה שאומרים אותו יכולן להצליל את כל העיר מכל גזירות רעות

סגולת מיוחדת לאומרו ביום ה"ז, ושרה שאומרים אותו יכולן להצליל כל העיר, כי"כ בספר הקדוש יסוד יוסף, (עמ' עז) וכ"ה בסידור תפילה שירה לאומרו בכל יום ובפרט ב"ר"ה ויום כיפור, וכן נהגו לאומרו ביום השענה רבא. הרה"ק מאפטע בעל האות ישר אל"ז (ב"ה ב"ב ליקוט אובג' שאלעט קפ"מ, עז' גלען לבנט), צדיי בית טשרנאנביי (ב"ה ב"ב ליקוט' צב), הגה"ק מהר"ץ דושינסקי זצ"ל גאב"ד ירושלים ת"ה.

אופן אמרתו: בספה"ק יסוד יוסף איתא לאומרו, ז' פעים ישר ו' פעים הפור, ובסידור תפלה שירה איתא לאומרו ז' פ' ישר, ו' פעים הפור. ובס' ליקוטי צבי כי': שכן נהגו הצדיקים.

מן אמר יהושע בעית כיבוש יריחו (וד' חט). והוא סגולת לאומרו בכל يوم, ובפרט בר"ח בגין התפלות, כמ"ש מהר"ז וויטאל בשם רבינו האר"י הק"ז"ע בפרי עץ חיים (שער רוח נט). ז' מזאת כתוב במכתבי קודש של הרבה ממצאים, סגולת נפלאה מכל אריה ואזוקה בפרט בזמן המגיפה שמידת הדין מתחה לומר בכל ג' תפילות של ר"ח "עלינו" עד אין עוז ישר והפור ז' פעים, ובפ"א אמר אב"ג ית"צ, קר"ע שט"ז. ובפ"ב יאמר ג"ל פז"ק שק"ז צ"ת... ובפ"ג יאמר בטיר צח"ג חק"ב טנ"ע. ובפ"ד יאמר ג"ל פז"ק שק"ז צ"ת... אח"כ יאמר על כן נקוה עד גמיר. וכך אין בסוף תיבות מהר"ה בתפארת עוזרין ס"ת תכ"ה. ואח"כ יאמר מזמור ז' שגון לדוד. וס"ם הרב ויודע אני שהוא מקובל, ונגע לא יקרב באחלו, עכ"ל הפרע"ח.

(הפור: ראוי להפסיק אחר כל תיבה ותיבה) עוד. אין. מתחת הארץ. ועל. ממועל. בשמי. האלקים. הוא. ד'. כי. לבבך. אל. וזהשבת. הימים. וידעת. בתורתו. בפתוו. זולתו. אפס. מלכני. אמת. עוד. אין | אלקינו. הוא. מרים. בגביה. עז. ושבינת. ממועל. בשמי. יקרו. ומושב. ארץ. יסיד. שמי. נטה. שהוא. הו. ברוך. הקדוש. המלכים. מלכי. מלך. לפני. ומזרדים. ומשתחים. כורעים. ואנחנו. (יושיע. לא. אל. אל. ומתפללים. וריך. להבל. משתחווים. שהם). המונם. הכל. וגורלנו | כהן. חלכנו. שם. שלא. האדמה. במשפחות. שמניג. ולא. הארץ. גוי. עשנו. שלא. בראשית. ליוצר. גדרה. כתת. הבל. לאדו. לשבח. עליון.

(יש) עלינו לשבח לאדון הכל. כתת גדרה ליוצר בראשית. שלא עשנו בגדי הארץ. ולא שמנינו במשפחות האדמה. שלא שם חלכנו בהם וגורלנו בכל המונם: (שהם משתחווים להבל וריך ומתפללים אל לא יושיע): ואנחנו כורעים ומשתחווים ומזרדים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: שהוא נטה שמים וייסד הארץ. ומושב יקרו בשמי ממועל. ושבינת עז בגביה מרים: הוא אלקינו אין עוד. אלת מלכני. אפס זולתו. בפתוו בתורתו. וידעת הימים וזהשבת אל לבבך. כי ד' הוא האלקים בשמי. ממועל ועל הארץ מתחת. אין עוד:

על פון נקעה-כל' ד' אלקינו, לראות מהרה בתפארת עזה, להעביר גלולים מן הארץ, והאלילים ברות יפרתונ, לתקון עולם במלכות שקי, וככל-בני בשור יקראו בשמה, להפנות אליך כל ישבי תבל, כי-כל תכרע כל-ברך, תשבע כל כשות. לפניך ד' אלקינו יברעו ויפלו, וככלבוד שמקיך יקריתנו, ויקבלו כלם את על מלכותך, ותמלך עליהם מהרה לעוילם ועד. כי המלכות שלך היא, ולעוזליך עד תמלך בכבוד, בפתוו בתורתך: ד' ימלך לעולם ועד: ונאמר: והיה ד' למלך על כל הארץ.

אנא, בכח גודلت ימינה תהי אורה: קיבל רנת עמה, שגבנו, טהרנו, נורא: נא גבור, דורשי יהודך בקבת שמורים: ברכם, טהרם, רחמי צדקהך תמייד גמלם: חסין קדוש, ברוב טובך נהל עדתך: יחד גאה, לעמך פנה, זכריך קדשתך: שועתנו קבל ושם עזקתו, יודע תעלומות: ברוך שם בבוד מלכותו לעוזלים ועד:

כאפייטל ז' בתהלים: שנין לדוד אשר שר לד' על דברי כוש בון ימיini: ד' אלקי, בך חסיתני; הושעני מכל רדי, והצילני: פון יתרך הארץ נפשני; פרך ואין מציל: ד' אלקי, אם עשיתי זאת: אם יש עזול בכפי: אם גמלתי שולמי רע ואחליצה צורי ריקם: יודה איזיב נפשי, וישג וירום לאארץ חמי, וכובדי, לעפר ישבע סלה: כומה ד' באפק הנשא, בעברות צורי, ועורה אלוי, משפט צויתך: ועדת לאםם, הסובבך; ועלה, כל eros שובה: ד' ידין עםים שפטני ד' בצדקי ובתמי עלי: יגמר נא רע, רשותים ותכוון הצדקה, כלטווש קשטו דקה, ויכוננה: ולן הchein בcli מות חזין, לדליך יפעל: הנה יתבל-און, ויהר עמל, שופט צדיק וקל זעם בכל ימים: אם לא ישוב, חרבו ילטווש קשטו דקה, ויכוננה: וכל שקר: בור ברה, ויחפרה, ויפל, בשחת יפעל: ישוב עמל ברשות, אודה ד' בצדקי, ואזקורה, שם ד' אלין: